

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621200358
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6621200358.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Pavol Pospécha, advokát, Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanej: J. B., L.Á. XX.XX.XXXX, P. J. D. XXXX/X, XXX XX V., štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/1, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.072,43 Eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej, takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 1.072,43 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.072,43 Eur od 21.05.2019 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 Eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.072,43 Eur do zaplatenia z a m i e t a .

II. U r č u j e , že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500222443 dňa 09.07.2018 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov.

III. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou dňa 29.01.2021 Okresnému súdu Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť sumu 1.072,43 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.072,43 Eur od 21.05.2019 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 Eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.072,43 Eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 109,36 Eur a náhradu trov súdneho konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 10.07.2018 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500222443 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1 500 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 54,93Eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Celkom bola žalovaná povinná podľa zmluvy zaplatiť sumu 1 977,48 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č. 7 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565

zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanej doručené dňa 02.05.2019. V súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 20.05.2019, kedy bola žalovaná povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaná neurobila, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené a predstavuje sumu 1.072,43 Eur (žalovaná do dnešného dňa zaplatila len sumu 1.040,05 Eur). Žalovaná pristúpila k poisteniu schopnosti splácať úver poskytovaného spoločnosťou MetLife Europe Limited, pobočka poisťovne z iného členského štátu, ako organizačná zložka spoločnosti MetLife Europe Limited, so sídlom Lower Hatch Street, On Hatch 20, Dublin, Írsko. Na základe pristúpenia k poisteniu sa žalovaná zároveň v zmluve zaviazala nahradiť žalobcovi sumu poistného, ktoré žalobca platil poisťovateľovi. Túto povinnosť si žalovaná riadne a včas nesplnila a ku dňu zosplatenia úveru mala uhradiť žalobcovi náhradu poistného v sume 0 Eur. Dňom zosplatenia úveru, ktoré nastalo dňa 20.05.2019 poistenie zaniklo. Jednotlivé náhrady poistného boli splatné k 10. dňu v mesiaci, a teda od dňa nasledujúceho po ich splatnosti je žalovaná s ich úhradou v omeškaní. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a následne aj celej zosplatennej sumy, žalobcovi vzniklo ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku č. 8 ods. 8.1 zmluvy o úvere vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.072,43 Eur od 21.05.2019 do zaplatenia. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % p.a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené žalobca uplatňuje úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 1072,43 € od 21.05.2019 do zaplatenia. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovanej so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1 500 Eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1072,43 Eur do zaplatenia. Žalobca zaslal žalovanej viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Žalovaná nereagovala na výzvy žalobcu, ako to vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bola žalovaná opakovane vyzvaná na splnenie jej povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovanej nedošlo k splneniu jej záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právny zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanej náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanej. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 97,60 Eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 11,76 Eur.

3. Po výzve súdu žalobcovi dňa 18.02.2021, aby oznámil, z čoho pozostáva suma 109,36 Eur, ktorú si uplatňuje ako náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, žalobca dňa 01.03.2021 doručil súdu späťvzatie žaloby sčasti sumy 109,36 Eur. Podľa § 145 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p“) ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

4. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500222443 zo dňa 10.07.2018, Splátkový kalendár k zmluve č. 8500222443, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, prihlášku do Poistenia zo dňa 09.07.2018, výpis z účtu žalobcu, Prehľad splácania, Oznámenie o zosplatení zo dňa 25.04.2019, kópiu obálky, Pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 04.06.2019, Všeobecné obchodné podmienky pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

5. Súd vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/13/2021-43 dňa 11.03.2021 proti ktorému podala žalovaná odpor dňa 31.03.2021 a vzájomnú žalobu.

6. V odpore tvrdila, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o spotrebiteľskom úvere“) a to podľa § 9 ods. 2 písm. h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve je uvedená celková čiastka 1.977,48 Eur (súčinom výšky mesačnej splátky 68,43 Eur vrátane poistného a počtom splátok 36 zistíme inú hodnotu 2.463,48 Eur). Celková čiastka preto nie je v zmluve o úvere uvedená správne.

7. Pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, a to: dátum pôžičky - 09.07.2018, výška úveru - 1.500 Eur, periodicita splátok - mesačne, počet splátok - 36 a výška splátky - 68,43 Eur (vrátane poistného), vychádza RPMN 39,87 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 3) písm. d) zmluvy, kde sa uvádza 20,56 %. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

v súlade s písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

- v súlade s písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ďalším dôvodom pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru je aj § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde je uvedený: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ navrhla, že dodávateľ (žalobca) musí vedieť aj preukázať, že pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver postupoval s odbornou starostlivosťou a preto žiadala, aby túto skutočnosť žalobca preukázal. Pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru postačuje, ak absentuje, čo i len jedna z obligatórnych náležitostí vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. V súvislosti s povinnosťou veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver poukázala na to, že v čase schvaľovania úveru bol priemerný mesačný príjem žalovanej cca 561,65 Eur a jej mesačné náklady cca v sume 323,23 Eur. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami predstavuje sumu vo výške 238,42 Eur, avšak pokiaľ sa od tohto rozdielu odpočíta suma mesačnej splátky úveru (vrátane poistného vo výške 68,43 Eur), vychádza suma vo výške 169,99 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené by po uhradení splátky úveru, žalovanej nezostala ani len suma životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z. Ku dňu 01.07.2018 bola suma životného minima stanovená na sumu vo výške 205,07 Eur na jednu plnoletú fyzickú osobu. Na základe uvedeného trvala na tom, že úver poskytnutý žalobcom je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalobca nemá právo na odplatu za poskytnutý úver.

9. Žalovaná nepoprela, že žalobca jej poskytol úver vo výške 1.500 Eur a doteraz z neho uhradila sumu 1.040,05 Eur. Keďže úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok len na istinu poskytnutého úveru, t.j. 1.500 Eur, žalobca si však uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1.072,43 Eur. Žalovaná tvrdila, že žalobcovi by mala zaplatiť len sumu 459,95 Eur (1.500,00 Eur - 1.040,05 Eur), keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

10. Žalovaná uplatnila podľa ustanovenia § 147 ods. 1 C.s.p. vzájomnú žalobu, lebo ako spotrebiteľka má právo domáhať sa pred súdom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou v zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojitosti s ustanovením § 137 písm. d) C.s.p. Vzájomnú žalobu odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu osobitným výrokom o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy prinesie právnu istotu do predmetného úverového vzťahu medzi stranami a dôjde k odstráneniu spornosti existencie/neexistencie záväzkov (pohľadávok) vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere, resp. sa zabráni ďalšiemu neodôvodnenému vymáhaniu údajných pohľadávok zo strany žalobcu alebo tretích osôb, na ktoré môže byť pohľadávka postúpená. Navrhla, aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov konania zo vzájomnej žaloby v celom rozsahu.

11. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej doručeného súdu dňa 28.04.2021 popieral tvrdenia o nesprávne uvedenej výške RPMN. Dôvody, pre ktoré poisťné nie je súčasťou celkových nákladov spojených s úverom, vyplývajú z toho, že poisťenie je dobrovoľné a nie je podmienkou na to, aby klient úver získal (inak povedané, úver môže získať hoci žiadne poisťenie si nedohodne). Poukázal na prihlášku do poisťenia, ktorú žalovaná podpísala dňa 09.07.2018 a už priamo z jej textu vyplýva, že poskytovateľ úveru - žalovaný (správne má byť žalobca) nevyžaduje poisťenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy o úvere, jej plnenie a poskytnutie úveru. Obsah prihlášky do poisťenia je potrebné chápať komplexne, keďže obsahuje skutočnosti dôležité pre samotný vznik poisťenia. Nie sú to len ustanovenia upravujúce vyhlásenia o veku, zdravotnom stave a pod., ale je to komplexný dokument. Je z jeho textu zrejmé, že žalobca pristúpil do poisťenia uzavretého na základe rámcovej zmluvy medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a poisťovňou. Následne je dôležitý aj obsah zmluvy, z ktorého vyplýva, že poisťenie nie je nutné pre získanie úveru. Klient môže kedykoľvek žiadať o zrušenie poisťenia. Súčasne, aj nezaplatenie náhrady poisťného je dôvodom pre vypovedanie poisťenia týkajúce sa klienta (čo je logické, pretože poisťenie platí priamo veriteľ a dlžník platí náhradu poisťného, čiže z pohľadu veriteľa je neakceptovateľný stav, aby pri neplatení náhrady poisťného naďalej udržiaval poisťenie a zvyšoval vlastný výdavok, ktorý mu poisťený nerefunduje). Žalobca poukázal na ustanovenie § 2 písmeno g) zákona o spotrebiteľských úveroch ktoré citoval a v tomto zákonnom ustanovení zdôraznil najmä „...ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.“ Uzavretím poisťenia získanie úveru nikdy podmienené nebolo. Odporuje tomu jednak znenie prihlášky do poisťenia, jednak fakt, kedy neplatenie náhrady poisťného je dôvodom na jeho ukončenie. Zánik poisťenia nie je ani zákonným a ani zmluvne dohodnutým spôsobom pre zosplatnenie úveru, nejestvuje žiadne ustanovenie o tom, že po zániku poisťenia má poisťený (dlžník) povinnosť v určenej lehote predložiť nové poisťenie a pod. Uzavretie poisťenia nebolo predpokladom pre získanie úveru, čiže v zmysle citovaného ustanovenia zákona nebol dôvod ani pre záver, aby bolo súčasťou celkových nákladov a výpočtu RPMN.

12. Žalovaný ďalej tvrdil, že ako základnú a všeobecnú informáciu, že posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver za požadovaných/navrhnutých podmienok je v rámci postupov a praxe žalobcu vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov žalovanej, samotnej žalovanej (predloženie dokladu totožnosti) a tiež sa vykonáva preverenie v tzv. negatívnej databáze dlžníkov (obsahuje údaje o osobách porušujúcich svoje záväzky u iných poskytovateľov úverov a pôžičiek). Na základe takto zhromaždených údajov žalobca vykoná ich vyhodnotenie a na základe interne stanovených kritérií rozhodne o schválení / zamietnutí žiadosti.

Okrem uvedeného, zákonnou povinnosťou žiadateľa o úver je uvádzať pravdivé a úplné informácie. Tu poukázal na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ktoré citoval. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 8500222443 bola žiadosť o poskytnutie úveru predložená v júli 2018 a jej súčasťou je analýza bonity. Správnosť a pravdivosť údajov získavaných od žalovanej bola potvrdená aj jeho podpisom. Získané údaje boli v rámci zákonných možností overené:

- využitím údajov z databázy NRKI (nebankový register klientskych informácií) - overenie existencie záväzkov žiadateľa a v prípade ich existencie aj platobnej morálky v iných spoločnostiach,
- na stránke MV SR overenie dokladu totožnosti - overenie databázy odcudzených a stratených občianskych preukazov,
- dopytom do databázy Sociálnej poisťovne ohľadom zamestnania a evidovaného vymeriavacieho základu pre účely posudzovania príjmu alebo poberania dávok sociálneho poisťenia,
- na stránkach www.orsr.sk, www.zrsr.sk, www.finstat.sk - kontrola zamestnávateľa (adresa, konkurzy),
- na stránkach www.dlznik.sk, ru.justice.sk - kontrola vyhlásených konkurzov (klient).

V prípade nájdania akéhokoľvek negatívneho záznamu vo vyššie uvedených prípadoch by bola príslušná informácia vytlačená a založená do zložky žiadateľa a žiadosť by bola zamietnutá; v opačnom prípade sa nič netlačí (to je aj prípad posudzovanej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. 8500222443). Zamestnávateľ EKOLTECH spol. s r.o. a výška deklarovaného príjmu v sume 552 Eur bola preverená prostredníctvom dopytu do Sociálnej poisťovne (príloha). Ako výdavky boli oznámené žalovanou celkovo výdavky v sume 205,07 Eur (neboli brané do úvahy, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch a príslušné vykonávacie opatrenie NBS č. 10/2017 v znení neskorších zmien definuje minimálne životné výdavky a žiadateľom uvedená suma je menšia ako minimálna suma určená opatrením NBS). Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výšku tzv. „voľných zdrojov“ zostávajúcich žalovanej po úhrade všetkých už jestvujúcich výdavkov. Tieto sa použili pre posúdenie, či z

takto zistených voľných zdrojov bude možné pre žalovanú uhradiť splátku na úhradu ňou požadovaného úveru. Celková výška záväzkov žalovanej bola spolu 205,07 Eur; minimálne životné výdavky vo výške 205,07 Eur. Z vyššie uvedeného vyplývalo že voľné zdroje žalovanej (ako rozdiel medzi príjmom a výdavkami) predstavovali spolu sumu 346,93 Eur.

Žalobca preto tvrdil, že v čase schvaľovania žiadosti o úver pri skúmaní bonity, konal s cieľom zabezpečiť návratnosť peňažných prostriedkov, ktoré by mal žiadateľovi poskytnúť (ochrana vlastných hospodárskych záujmov).

13. Vo vyjadrení žalovanej (v duplike), doručenej súdu dňa 18.06.2021 táto poukázala na neplatné zosplatnenie spotrebiteľského úveru preto, že žalobca nepreukázal, že k zosplatneniu úveru došlo spôsobom akým to vyžaduje ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré následne citovala. Žalovaná tvrdila, že „upozornenie spotrebiteľa“ ako aj „zosplatnenie úveru“ sú písomné jednostranné právne úkony dodávateľa, ktoré sa musia dostať do sféry spotrebiteľa. Pri oboch podmienkach je teda nevyhnutné skúmať a preukázať, či zásielky mali písomnú formu, či písomnosti boli dostatočne určité a zrozumiteľné a či existujú k jednotlivým zásielkam doručky ako dôkaz, že sa dostali do dispozičnej sféry dlžníka.“ Žalovaná tvrdila, že pokiaľ neboli dodržané vyššie uvedené podmienky, nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru. Ďalším dôvodom neplatného zosplatnenia spotrebiteľského úveru podľa žalovanej je aj nedodržanie postupu s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa, nakoľko z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že pokiaľ veriteľ nepostupuje s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Pri výbere z viacerých ponúk úverov je pre spotrebiteľov rozhodujúca aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko je najdôležitejším ukazovateľom ceny úveru. Z predmetnej zmluvy o úvere, ktorá predstavuje predtlačný formulárový typ zmluvy, jednoznačne nevyplýva možnosť poistenie odmietnuť. Pokiaľ je poistenie podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, činí to z neho (poistenia) povinný náklad (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorý mal byť zahrnutý do celkových nákladov a mal byť následne použitý aj vo vzorci na výpočet RPMN. Nezarátaním povinného nákladu v podobe poistného do celkových nákladov spotrebiteľa, došlo k nesprávnemu výpočtu RPMN, a teda v zmluve je uvedený nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa.

V uvedenom kontexte poukázala na bod č. 25 rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 41Co/32/2018 zo dňa 24.10.2018, ktorý citovala, ale aj bod č. 65 rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 5Csp/83/2020 zo dňa 03.09.2020, ktorý citovala. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017.

Žalovaná naďalej trvala na tom, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy týkajúce sa jej príjmov a výdavkov, na základe ktorých posudzoval jej schopnosť splácať úver. Žalobca síce predložil listiny ako „dáta dopytu Sociálna poisťovňa“ zo dňa 09.07.2018 a „dáta dopytu“ zo dňa 09.07.2018 vo vzťahu k posudzovaniu schopnosti žiadateľa o úver splácať úver, avšak tieto listiny nie sú postačujúce na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou v súlade s ustanovením § 7 a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 (str. 9) dala do pozornosti právny názor, ktorý úzko súvisí s predmetnou problematikou: „Povinnosťou žalobcu ako veriteľa bolo vychádzať z konkrétnych zistení podmieňujúcich schopnosť spotrebiteľa splácať úver ním poskytnutý a nie vychádzať z priemerného starobného dôchodku v Slovenskej republike.“

Žalovaná poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 33 Cdo 201/2018 zo dňa 20.03.2019, ale tiež na Opatrenie NBS zo dňa 19.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktoré je účinné od 01.01.2018. Opatrenie NBS určuje pravidlá pre veriteľov pri posudzovaní bonity:

- uvádza metodiku výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať úver,
- konkrétne vyjadruje limit ukazovateľa schopnosti splácať úver, ktorý nemožno prekročiť (limit nesmie prekročiť hodnotu 1) - pri tomto bode dala do pozornosti, že v prejednávanej veci doposiaľ nebol predložený žiadny konkrétny výstup a konkrétny výsledok posudzovania schopnosti splácať úver,
- pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver sa zohľadňuje - výška čistých príjmov, výdavky na peňažné záväzky znižujúce príjem, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb.

14. Žalovaná zhrnula výdavky, ktoré znižovali jej príjem v čase úveru - hypotéku v SLSP, a.s. a výdavok v podobe nájmu vo výške 120 Eur (nájom vyplýva z listín označených ako „Vklad v hotovosti zo dňa 26.02.2018, „Vklad v hotovosti zo dňa 26.03.2018“ a „Žiadosť/Avízo o zriadenie trvalého príkazu zo

dňa 13.07.2018“). Žalovaná tvrdila, že v mnohých prípadoch veritelia preukazujú splnenie povinnosti skúmať bonitu klienta len s pomernými ťažkosťami, keďže podceňujú splnenie dôkaznej povinnosti, avšak dôkazné bremeno zaťažuje v rámci preverovania bonity klienta práve veriteľov. Na podporu uvedeného poukázala aj na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13 CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej, Charline Bonatovej, rod. Savaryovej, Florianovi Bonatovi zo dňa 18.12.2014, kde Súdny dvor rozhodol tak, že: „Článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby bolo ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom.“

Podľa žalovanej povinnosťou veriteľa je nielen získať informácie o sociálno-majetkovej situácii spotrebiteľa, ale ich aj dostatočne vyhodnotiť, pretože pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov z príjmu spotrebiteľa, nemôže urobiť záver o tom, či spotrebiteľ je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Podľa žalovanej žalobca nepostupoval pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, ako aj nemožnosť jednorazového zosplatnenia spotrebiteľského úveru veriteľom (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Podporne poukázal na rozsudky súdov pri preverovaní bonity klienta: Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn.: 11CoCsp/2/2021 zo dňa 25.02.2021 a v ňom bod č. 8. ktorý citovala, bod 9, 10, ale aj pod č. 16 rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/54/2020 zo dňa 26.01.2021 a bod č. 17 rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 22Co/136/2019 zo dňa 28.01.2020, ktoré citovala.

15. Zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní dňa 03.11.2021 ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním. Súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti.

16. Pojednávanie dňa 03.11.2021 sa zástupca žalovanej nezúčastnil, neúčast' ospravedlnil. Žiadal, aby súd žalobu zamietol. Trval na všetkých skutkových tvrdeniach doteraz uvádzané v konaní doplnil o sumarizáciu pravidelných mesačných výdavkov žalovanej, ktoré znižovali jej príjem v roku 2018: splátka SLSP, a.s. 75,23 Eur, zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0341816614 zo dňa 31.01.2018 spolu s Dodatkom k zmluve zo dňa 26.03.2009, SIPO (rozhlas a RTVS), elektrina - záloha, 4Lite 9CT - 59,64 Eur za august 2018 a september 2018, nájom bytu 120 Eur vrátane dôkazov o vklade hotovosti na nájom na zaplatenie nájomného, internet 13,50 Eur pre Orange Slovensko, a.s., úhrada v prospech BNP Paribas Personal Finance, s.a., pobočka zahraničnej banky vo výške 22,01 Eur v októbri 2018 a tvrdil, že žalovaná vykonala v septembri 2018 a októbri 2018 úhrady v prospech exekúcie 2x po 5 Eur, pričom od januára 2018 jej boli vykonávané exekučné zrážky zo mzdy. Súčet pravidelných mesačných výdavkov v priebehu roku 2018 tak predstavuje sumu 323,46 Eur (75,23 Eur + 120 Eur + 59,64 Eur + 13,50 Eur +23,08 Eur +22,01 Eur + 10 Eur). Príjem žalovanej bol v priemere 570,52 Eur mesačne, čo preukazovala výplatnými páskami za júl, jún a máj 2018, rozdiel medzi príjmami a výdavkami v roku 2018 činil sumu 247,06 Eur (570,52 Eur - 323,46 Eur). Po uhradení splátky zo zmluvy o úvere, t.j. sumy vo výške 54,93 Eur nezostala žalovanej ani len suma životného minima, ktorého výška bola k 01.07.2018 205,07 Eur mesačne ak išlo o jednu plnoletú fyzickú osobu. Žalovaná v čase poskytnutia predmetného úveru nemala voči nikomu vyživovaciu povinnosť a bývala sama. Žalovanej zostala po uhradení splátky úveru suma 192,13 Eur. Týmito dôkazmi žalovaná naďalej trvala na svojich tvrdeniach o tom, že žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Súd pojednával v neprítomnosti strán a vykonal dokazovanie zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe, v písomných listinných dôkazoch doručených žalobcom so žalobou, písomných vyjadrení žalovanej z dôkazmi k nim pripojenými o jej majetkových pomeroch v dobe poskytnutia úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

18. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli dňa 10.07.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500222443, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 1.500 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 54,93 Eur (41,67 Eur splátka istiny úveru a 13,26 Eur splátka úroku) so splatnosťou ku 10. dňu v kalendárnom mesiaci počínajúc 10.08.2018, s termínom konečnej splatnosti 10.07.2021, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 18,93 % tak, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vo výške 1.977,48 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 20,56 % a priemerná RPMN uvedená nebola. Na základe pristúpenia k poisteniu sa žalovaná v zmluve o úvere zaviazala tiež platiť splátky náhrady poistného v sume 13,50 Eur mesačne a

tak výška celkovej platby (súčet pravidelnej splátky úveru a splátky náhrady poistného) bola 68,43 Eur a nie 54,93 Eur ako uviedol žalobca v žalobe. Dňom zosplatnenia úveru dňa 20.08.2019, poistenie zaniklo a náhrada poistného k uvedenému dňu predstavovala 0 Eur. Vychádzajúc z výpisu z účtu žalobcu bola žalovanej titulom úveru vyplatená suma 2.000 Eur, pričom podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu a prehľadu platieb zaplatila žalovaná z poskytnutého úveru sumu 1.040,05 Eur. Oznámením o zosplatnení zo dňa 25.04.2019 žalobca úver predčasne zosplatnil, ktoré oznámenie bolo doručované žalovanej na adresu zo zmluvy a žalovaná zásielku prevzala dňa 02.05.2019.

19. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „Obchodný zákonník“) v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

22. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 2 písm. d) vyššie citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

25. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 37 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.07.2018, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

28. Právny vzťah založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľka, pretože jej bol poskytnutý úver na iný účel ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi zmluvnými stranami podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. Žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzatvorená medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Po preskúmaní zmluvy o úvere dospel súd k záveru, že neobsahuje správnu výšku RPMN tak, ako to tvrdila žalovaná, lebo v skutočnosti platila mesačné splátky úveru v sume 68,43 Eur, nie 54,93 Eur, súčtom splátok úveru 68,43 Eur s počtom splátok bola zistená iná celková suma úveru ktorú mala žalobcovi zaplatiť. Nesprávna výška RPMN v neprospech žalovanej (v zmluve o úvere bola uvedená nižšia) vyvolala dôsledok, že žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Žalobca tiež v konaní nepreukázal (žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 09.07.2018) že si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej - spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný vychádzal len z údajov tvrdených žalovanou v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru a tiež z údajov po kontrole zamestnávateľa, dopytom do databázy Sociálnej poisťovne (č.l. 63-4 spisu). Zistenú výšku príjmov uvádzanú žalovanou a jej výdavkov vyhodnotil so zameraním na výšku tzv. voľných zdrojov a dospel k záveru, že tie u žalovanej predstavujú sumu 346,93 Eur a preto žalovanej úver poskytol. Súd sa stotožňuje s tvrdeniami žalovanej v jej vyjadreniach o jej skutočnej majetkovej situácii, ktorú mala v dobe poskytnutia úveru. Nakoniec listinnými dôkazmi preukázala, že platila bežné výdavky, ale aj úvery, nájomné, viď bod 16. rozsudku a súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/2/2021 zo dňa 25.02.2021 bod č. 8 podľa ktorého: „Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti pri poskytovaní úveru spotrebiteľom a povinnosťou veriteľa je skúmať bonitu klienta. Nie je postačujúce, aby len spotrebiteľ poskytol informácie o príjmoch a výdavkoch, ale vyžaduje sa najmä, aby veriteľ (v prejednávanej veci žalobca) poskytnuté informácie

analyzoval, vyhodnotil a dôraz kládol na zistenie, či bude spotrebiteľ schopný splácať úver po uhradení bežných výdavkov a prípadne iných splátok úverov. Informácie, či bude spotrebiteľ schopný splácať úver, zabezpečuje veriteľ na jednej strane v spolupráci so žiadateľom - spotrebiteľom, ale na druhej strane je povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver aj s ohľadom na získané informácie z dostupných úverových registrov (§ 7 ods. 16 zákona č. 126/2010 Z.z.). Je pritom povinnosťou veriteľa nielen získať tieto informácie, ale ich aj dostatočne vyhodnotiť.“ Bod č. 9: „Žalobca síce tvrdil a preukazoval vykonanou lustráciou, že získal informácie z úverového registra žalovaných 1./2/, avšak uvedené nespĺňa predpoklady naplnenia povinnosti „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľ splácať úver“. Nepostačuje len vykonať lustráciu bez ďalšieho skúmania, či sú žalovaní schopní popri už poskytnutých úveroch a existujúcich záväzkoch na kreditných kartách splácať ďalší úver. Ak žalobca tvrdil, že vykonal lustráciu, ale bez akejkoľvek ďalšej analýzy ju považoval za dostatočnú, nemožno takýto jeho postup považovať za postup s odbornou starostlivosťou. Uvedené v zmysle §11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobilo, že veriteľ nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru, ako správne uviedol súd prvej inštancie.“ Bod č. 10: „Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 2 zároveň sankcionuje veriteľa bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou ním poskytnutého úveru, ak hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 tohto zákona. Hrubým porušením je posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti splácať úver. Žalobca v odvolaní namietol, že mu žalovaní neposkytli všetky pravdivé informácie na posúdenie ich schopnosti splácať úver. Avšak práve veriteľ má povinnosť vyžiadať si od žiadateľa úveru ešte pred uzatvorením spotrebiteľskej úverovej zmluvy tieto informácie; v prejednávanej veci súd nemal nepreukázané, že by žalobca žalovaných 1./2/ o poskytnutie takýchto informácií požiadal. V spise je založený len dopyt na Sociálnu poisťovňu, z odpovede ktorej nie je zrejmä výška príjmu žiadateľov ani ich mesačné výdavky, ktoré bol žalobca pred uzatvorením zmluvy povinný skúmať. Takéto konanie, resp. nekonanie žalobcu, je hrubým porušením povinnosti v zmysle §7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a spôsobilo, že ním poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.“ Súd s poukazom na vyššie citovaný rozsudok konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej spotrebiteľky splácať úver. Žalobca vychádzal len z údajov, ktoré uviedla v žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná, tieto údaje ďalej dôsledne nepreveril. Pokiaľ by tak urobil zistil by, aké ďalšie úvery žalovaná platí, exekučné splátky, vrátane nájomného, poplatkov SIPO, zálohových platieb elektriny, internetu a tak by mal skutočný obraz o aktuálnej sociálnej situácii žalovanej. Tým, že nepostupoval v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch hrubo porušil schopnosť žalovanej splácať úver, čo súčasne spôsobilo, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, ale tiež to, že v súlade s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže od žalovanej žiadať jednorazové splatenie úveru a preto súd žalobu žalobcu zamietol.

31. Súd súčasne rozhodoval aj o vzájomnej žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že úver ktorý jej bol poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov.

32. Podľa § 137 písm. d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

33. Osobitným predpisom je zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 11 ods. 4 upravil právo spotrebiteľa domáhať sa pred súdom určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Súd vzhliadol dôvodnosť vzájomnej žaloby žalovanej preto, lebo určenie výrokom súdu, že zmluvou o úvere žalobca žalovanej poskytol bezúročný a bezpoplatkový úver prinesie žalovanej istotu v úverovom vzťahu medzi stranami, čím dôjde k odstráneniu spornosti záväzkov (pohľadávok) vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Týmto výrokom sa súčasne zabráni aj ďalšie neodôvodnené vymáhanie údajných pohľadávok žalobcom alebo tretích osôb od žalovanej, na ktoré môže byť pohľadávka postúpená. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že zákon ustanovuje určité dôsledky porušenia určitých povinností ustanovených týmto zákonom. Ide o súkromnoprávny inštitút. Toto ustanovenie je súčasťou dôslednej ochrany slabšej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice na ustanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Ide o mechanizmus, ktorý motivuje veriteľa a prináša spotrebiteľovi prípadnú finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa. Zároveň s ním nie je spojená okamžitá povinnosť vrátiť celý poskytnutý úver.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná mala v spore plný úspech, preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.